

внѣхъ, гробовѣтъ са отвори хъ и много мрътвы възстанѣхъ. Щото стотникѣтъ и другитѣ които на зѣхъ съ него уплашихъ са много и казахъ : Наистина сынъ Божій бѣ този ! и сичкитѣ зрители са врьщали, като удрѣхъ гърдытъ си. А за да не останѣтъ тѣлата на кръстѣтъ за идущій день който бѣше Сѣбота, споредъ исканьето на Юдеитѣ, проводихъ войны, които на двамата разбойници прѣбихъ колѣнитѣ, а на Исуса защото бѣше умрѣлъ вече, единъ отъ войнитѣ прободѣ съ копіе само ребрата му, и тутакси потече отъ тѣхъ кръвь и вода. (Мат. кз. 25—59. Марк. єі. 33—41. Лк. кр. 44—49. Іоан іѳ. 28—36.).

§. 63. *Исусъ са снима отъ кръстѣтъ и са погребява.*

Вечерта, Іосифъ отъ Аримаея зе позволеніе да снесе тѣлото Исусово. А Никодимъ донесе едно емѣшеніе отъ смирна и алое до сто литры. И тѣи тѣзи двамата, като снѣхъ тѣлото, помазахъ го съ ароматы, и като го обвихъ въ чиста плащаница, положи хъ го въ Іосифовѣтъ издѣлбанъ гробъ, дѣто никои не бѣше погребяванъ. А Марія Магдалина и другата Марія, майката Іосіева, отъ отерѣща гледахъ дѣ са положи тѣлото. Сутренѣта въ сѣбота, първосвещеницитѣ и Фарисейтѣ, като прѣдложихъ на Пилата подозрѣніето си, да не бы ученицитѣ Исусовы да откраднѣтъ тѣлото, и да рѣкнѣтъ на народѣтъ че е възкрѣся хъ, зехъ дозволеніе да запечататъ вратата на гробѣтъ и да поставѣтъ военна стража.

§. 64. *Молніеноснитѣ Ангели благовѣстуватъ на мироносицитѣ Въскрѣсеніето Христово.*

И тѣи двѣтъ Маріи като приготвихъ ароматы и